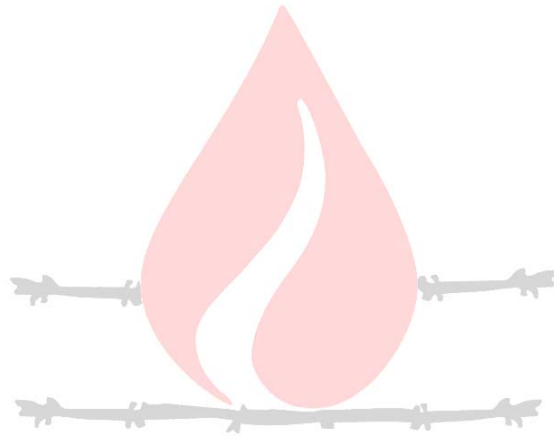

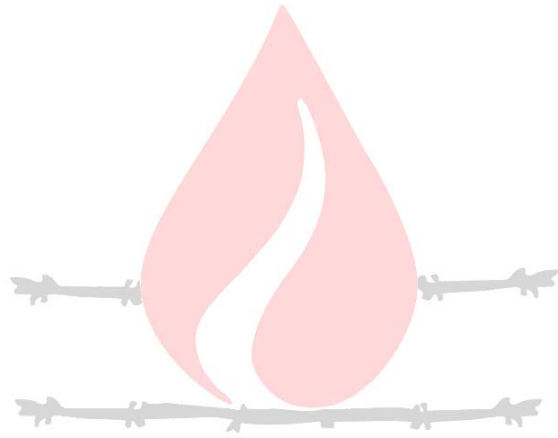
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

اردیبهشت و خرداد ۱۳۹۷
۹۷۰۳۰۱۸

نگاهی به کارنامه حقوق بشری آمریکا، کانادا، فرانسه و انگلیس (۳)
مژده رابردی ۹۷/۱۸

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق‌بشر در کشورهای ایالات‌متحده آمریکا، کانادا، فرانسه و انگلیس، در روزهای پایانی اردیبهشت‌ماه و روزهای آغازین خردادماه ۱۳۹۷، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق‌بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات‌متحده آمریکا

۱- ارسال نامه از سوی دیده‌بان حقوق‌بشر و دیگر سازمان‌های حقوق‌بشری، همچون اتحادیه آزادی‌های شهروندی آمریکا در شمال کالیفرنیا، به شرکت فناوری آمازون، در تاریخ پنج‌شنبه ۳ خرداد ماه ۱۳۹۷، مبنی بر استفاده نهادهای اجرای قانون، همچون نیروی پلیس از فناوری چهره‌شناسی این شرکت، بنیان نهاده شده بر مبنای هوش مصنوعی و داده‌های بیومتریک، ابراز نگرانی جدی در خصوص مورد تهدید قرار گرفتن حقوق‌بشر، به ویژه حق برگزاری اجتماعات صلح‌آمیز و حق احترام به زندگی خصوصی، همچنین مورد مخاطره قرار گرفتن امنیت اجتماعی به دلیل امکان کاربرد این فناوری در سلاح‌های خودکار و تأکید بر لزوم تصویب قانون از سوی دادگاه‌های آمریکا در خصوص قانونی بودن استفاده از این فناوری جدید و آگاه ساختن جامعه و نهادهای حقوقی در خصوص ماهیت و چگونگی کارکرد این گونه فناوری‌ها!

^۱ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ روزنامه یو.اس.ای تودی (USA Today)؛ سایت آژانس مهاجرت سازمان ملل (UN Refugee Agency)؛ روزنامه نیویورک تایمز (New York Times)؛ سایت خبری - تحلیلی میدل ایست آی (Middle East Eye)؛ شبکه خبری الجزیره؛ سایت آینده‌گری (Futurism)؛ خبرگزاری آسوشیتدپرس؛ روزنامه لس‌آنجلس تایمز (Los Angeles Times)؛ دیده‌بان حقوق‌بشر (Human Rights Watch) و سایت خبری سازمان ملل (UN News).

^۲ گزارش دیده‌بان حقوق‌بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

۲- اظهارات بسیار ناخوشایند و خشونت‌آمیز دانلد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۷، مبنی بر تأکید مجدد وی بر لزوم سخت‌گیرانه‌تر کردن قوانین مهاجرتی ایالات‌متحده، اشاره به «انسان نبودن» مهاجران غیرقانونی ساکن و یا افراد در تلاش برای ورود به این کشور و «حیوان» خطاب کردن آن‌ها، تأکید وی بر لزوم انجام اقدامات لازم جهت ممانعت به عمل آوردن از ورود این دسته از مهاجران به آمریکا و بیرون راندن مهاجران غیرقانونی ساکن ایالات‌متحده: این در حالی است که بر اساس آمار جدید به دست آمده از آژانس مهاجرت سازمان ملل متحد، تعداد افراد خواستار مهاجرت یا پناهندگی از آمریکای مرکزی به ایالات‌متحده افزایش قابل ملاحظه‌ای یافته است (ثبت تعداد ۲۹۴۰۰۰ نفر، عمدتاً زنان و کودکان، تا پایان سال ۲۰۱۷، افزایش ۵۸ درصدی در مقایسه با سال ۲۰۱۶ و ۱۶ برابر سال ۲۰۱۱) که دلیل آن را می‌توان در افزایش ناامنی حاصل از فعالیت گروه‌های تبهکار متعدد در کشورهایی چون، گواتمالا، هندوراس و السالوادور دانست؟^۳

۳- اظهارات جرال استابروک، مدیرکل سازمان جهانی مبارزه با شکنجه، در روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۶، مبنی بر ارسال پیامی رعب‌آور و ناخوشایند از سوی ایالات‌متحده آمریکا، به جامعه جهانی در خصوص به شمار نیاوردن شکنجه به‌عنوان یک جرم و ترغیب و تشویق شکنجه‌گران با اعطاء مناصب مهم دولتی به آن‌ها، به جای مجازات و زندانی کردنشان، با تأیید ریاست جینا هاسپل بر سازمان سیا، از سوی کنگره، به‌عنوان نخستین زن منصوب شده به این مقام با گذشت ۷۰ سال از تشکیل این سازمان،

^۳. گزارش روزنامه یواس.ای تودی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.usatoday.com/story/news/politics/2018/05/16/trump-immigrants-animals-mexico-democrats-sanctuary-cities/617252002/>

^۴. سارا هاکی سندرز، سخنگوی کاخ سفید درباره اظهارنظر اخیر ترامپ در مورد اعضای باند‌های تبهکار خیابانی گفت: من فکر می‌کنم واژه «حیوان» به خوبی آنها را توصیف نمی‌کند و رئیس‌جمهور باید از جایگاهش و هر آنچه که بر اساس قانون می‌تواند استفاده کند، تا جلوی این افراد وحشتناک را بگیرد. سندرز گفت: اشاره رئیس‌جمهور آمریکا به شکلی بسیار صریح به اعضای باند تبهکار بوده است.

° Gerald Staberock

‡ World Organization Against Torture

به‌رغم تمامی انتقادات موجود در خصوص اجرای برنامه‌های خشونت‌آمیز بازجویی و شکنجه توسط او در خصوص مظنونان حملات تروریستی؛^۷

۴- ضرورت توجه به موضوع حبس زندانی‌ها در سلول‌های انفرادی، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین موارد نقض حقوق بشر در ایالات متحده، با توجه به قرار داشتن ۸۰ هزار زندانی در این شرایط در زندان‌های این کشور، از جمله افراد مبتلا به بیماری‌های روانی و دارای معلولیت‌های جسمی و ذهنی، عدم اطلاع‌رسانی صحیح به عموم مردم در این خصوص، عدم امکان دسترسی رسانه‌های گروهی به این زندان‌ها، وجود بدبینی در جامعه نسبت به این افراد و به تصویر کشیدن آن‌ها به‌عنوان افرادی غیرعادی، هراسناک، قاتل و روانی و ممانعت به عمل آوردن نظام قضایی آمریکا از چاپ مطالبی در این زمینه در رسانه‌های گروهی با زدن برچسبی بزرگ بر آن‌ها تحت عنوان «جانی بالفطره»: تلاش‌های سازمان‌های مردم‌نهادی چون دیده‌بان انفرادی^۸ از سال ۲۰۰۹ میلادی تاکنون جهت برقراری ارتباط با این زندانیان و ارائه تصویری صحیح و آشکار به جامعه در خصوص عدم رعایت حقوق بشر و سلامت روان افراد محبوس در این سلول‌ها، از جمله چاپ مقاله‌ای در ماه آوریل سال جاری میلادی در زمینه زندانی شدن فردی از اهالی ایالت کلرادو، به مدت ۳۰ روز در سلول انفرادی و وارد آمدن آسیب‌های جدی

روانی و روحی به وی؛^۹ سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^۷ گزارش شبکه خبری الجزیره. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.aljazeera.com/news/2018/05/senate-confirms-trump-nominee-haspel-cia-chief-180517194322350.html>

^۸ Solitary Watch

^۹ گزارش شبکه خبری الجزیره. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.aljazeera.com/programmes/listeningpost/2018/05/locked-solitary-confinement-180512082018214.html>

*کانادا

۱- درخواست تعدادی از سازمان‌های حقوق بشری، همچون، دیده بان حقوق بشر و عفو بین الملل، در روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۷، در قالب بیانیه منتشر شده در سمپوزیوم تورنتو، از دولت‌ها، شرکت‌های فناوری و مهندسان، در خصوص اتخاذ اصولی راهنما به منظور حمایت از حقوق بشر، مبنی بر توسعه و بازبینی الگوریتم‌ها باهدف ارتقای شفافیت و کیفیت، همزمان با پایان بخشیدن به الگوریتم‌های نژادپرستانه و تبعیض آمیز و همچنین تغذیه اطلاعات متعصبانه در آن‌ها، با توجه به استفاده از این سیستم‌ها در تحقیقات جنایی و پلیسی و مورد تبعیض قرار گرفتن نظام مند گروه‌های اقلیت و حاشیه نشین جامعه و تحت تأثیر قرار گرفتن مستقیم سرنوشت آن‌ها؛^۱

۲- ارسال نامه سرگشاده از سوی عفو بین الملل و انجمن آزادی‌های بریتیش کلمبیا،^۲ به جودی ویلسون - ریبولد،^۳ وزیر دادگستری و کریستیا فریلند،^۴ وزیر امور خارجه کانادا، در روز پنجشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۳۹۷، مبنی بر درخواست از دولت فدرال کانادا برای انجام تحقیقات مستقل در خصوص استرداد حسن دیاب؛^۵ استاد سابق دانشگاه اتاوا (کانادا) به فرانسه، به دلیل متهم کردن او به دست داشتن ادعایی در بمب گذاری تروریستی کنیسه‌ای در پاریس در سال ۱۹۸۰، تحمل ۳ سال حبس در سلول تقریباً انفرادی، در یکی از زندان‌های فرانسه و گذراندن ۶ سال آزادی با وثیقه در کانادا، به رغم عدم وجود شواهد و مدارک کافی علیه وی و عدم تفهیم اتهام به او، همچنین مورد تحقیق و تفحص قرار دادن عملکرد مقامات کانادایی در جلسات رسمی رسیدگی به این پرونده در طول این مدت: گفتنی است که حسن دیاب در سال ۲۰۰۸ به درخواست مقامات فرانسه در کانادا دستگیر و در سال ۲۰۱۴ پس از گذراندن سال‌های متمادی در مبارزه با حکم استرداد خود

^۱. گزارش سایت آینده‌گری. قابل بازیابی در لینک:

<https://futurism.com/human-rights-discriminatory-artificial-intelligence/>

^۲ BC Civil Liberties Association (BCCLA)

^۳ Jody Wilson-Raybould

^۴ Chrystia Freeland

^۵ Hassan Diab

در دادگاه‌های کانادا، به فرانسه بازگردانده شد؛ این در حالی بود که مقامات فرانسه تنها با استناد به مدارکی محرمانه و نمونه‌های دست‌خط، وی را به‌عنوان بمب‌گذار مظنون این حادثه معرفی کردند.^{۱۵}

*انگلیس

۱- صدور بیانیه مشترک از سوی سازمان عفو بین‌الملل در بریتانیا، صلیب سرخ بریتانیا، آکسفام و شورای پناهندگان، در روز پنج‌شنبه ۴ خرداد ماه ۱۳۹۷، مبنی بر ضرورت ایجاد تغییر در قوانین و مقررات سخت‌گیرانه وضع‌شده در مورد به هم پیوستن پناهندگان به خانواده‌های خود (به‌رغم فراهم آمدن این امکان برای ۱۹۵۰ تن از پناهندگان)، با توجه به موفق نشدن بسیاری از این افراد برای پشت سر گذاردن مقررات سخت‌گیرانه و فرآیند پیچیده کنونی، بدون برخورداری از حمایت‌های حقوقی و عدم برخورداری کودکان از حق پیوستن به والدین خود و یا خواهر و برادرهای متعلق به یک خانواده برای ملحق شدن به یکدیگر.^{۱۶}

۲- اظهارات الن هوگارت^{۱۷}، مدیر امور سیاسی و دولتی سازمان عفو بین‌الملل در بریتانیا، در روز سه‌شنبه اول خرداد ماه ۱۳۹۷، در خصوص پرونده عبدالکریم بلهاج^{۱۸}، شهروند لیبی و یکی از مخالفان معمر قذافی و فاطمه بوچار^{۱۹}، همسر وی، مبنی بر ضرورت عدم

^{۱۵}. گزارش‌های سازمان عفو بین‌الملل و سایت خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.amnesty.ca/news/amnesty-international-and-bccla-call-independent-inquiry-hassan-diab-extradition>

<http://www.middleeasteye.net/news/hassan-diab-case-calls-question-canadas-extradition-process-181226756>

^{۱۶}. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org.uk/press-releases/uk-immigration-statistics-charities-call-change-restrictive-rules-refugee-family>

^{۱۷}Allan Hogarth

^{۱۸}Abdel Hakim Belhaj

^{۱۹}Fatima Boudchar

پذیرش مستثنا کردن مقامات رسمی، از جمله مقامات دولت انگلیس، در خصوص این پرونده و دست داشتن آن‌ها در شکنجه و بازگردانی بلهاج و همسرش به لیبی، همچنین لزوم انجام روند صحیح تحقیقات قضایی در این زمینه، با توجه به تلاش مکرر دولت‌های مختلف این کشور برای نگاه داشتن این پرونده پشت درهای بسته و سرانجام مختومه اعلام کردن آن، ظاهراً به دلیل هراس از بر ملا شدن شواهد و مدارک مربوط به دخالت داشتن مقامات انگلیس در ربایش و شکنجه این خانواده: گفتنی است که دولت انگلیس سرانجام به‌طور رسمی از این مخالف لیبیایی و همسرش به دلیل رفتار انزجارآمیز خود با آن‌ها و همکاری ام‌آی سیکس (سازمان اطلاعات خارجی بریتانیا) و سازمان سیا در ربودن آن‌ها در سال ۲۰۰۴ (در زمان نخست‌وزیری تونی بلر و با توجه به روابط نزدیک وی با قذافی)، بازگرداندن آن‌ها به طرابلس و سرانجام شکنجه آن‌ها عذرخواهی و با پرداخت ۵۰۰ هزار پوند غرامت به آن‌ها، موافقت به عمل آورده است. این در حالی است که هویت مسئولان این رویداد نامشخص باقی مانده و هیچ‌یک از مقامات دولت وقت مورد مجازات قرار نگرفته‌اند؛^۲

۳- اظهارات کری موسکوگیری،^۱ مدیر کمپین عفو بین‌الملل در بریتانیا، در تاریخ دوشنبه ۳۱ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۷، مبنی بر نظارت دقیق این نهاد بر فرآیند تحقیق و تفحص در خصوص حادثه آتش‌سوزی برج مسکونی گرنفل^۲ در لندن (در سال گذشته میلادی) و تأکید بر مواردی چون، اهمیت جایگاه ساکنان این برج در این روند، لزوم در نظر گرفتن حق برخورداری از مسکنی امن و آبرومند، به‌عنوان حق تمامی شهروندان و نه یک تجمل، نادیده گرفته شدن حقوق انسانی ساکنان و قربانیان برج گرنفل پیش و پس از وقوع این حادثه، برخوردار نشدن برخی از بازماندگان این حادثه از مسکن مناسب تاکنون، ضرورت

^۱. گزارش‌های سازمان عفو بین‌الملل و سایت خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.amnesty.org.uk/press-releases/tony-blair-belhaj-case-full-judicial-investigation-uk-involvement-torture-needed>

<http://www.middleeasteye.net/news/abdel-hakim-belhaj-libya-rendition-settlement-mi6-096840523>

^۲ Kerry Moscoigiuri

^۲ Grenfell

برخورداری بازماندگان این واقعه تلخ از حق عدالت، همچون دریافت خسارات همه جانبه، به دلیل تحمل شرایط بسیار هراسناک، لزوم مسئولیت پذیری و پاسخگو بودن وزرای دولت و مقامات و سیاستمداران محلی در این واقعه، ابراز تأسف از عدم اشاره به موازین حقوق بشری در روند این بازرسی و تحقیقات و ابراز امیدواری در خصوص رعایت موارد حقوق بشری، همچون حق برخورداری از حیات، مسکن، بهداشت و درمان، زندگی خانوادگی، تحصیل و آموزش، اشتغال و عدالت^{۲۳}

۴- انتشار گزارش ۵۵ صفحه‌ای از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۷، با عنوان «در دام ماتریس»^{۲۴} مبنی بر محکوم کردن استفاده پلیس متروپلیتن انگلیس از پایگاه داده‌هایی با عنوان «ماتریس گنگ‌ها (گروه‌های تبهکار)» به دلیل بنیان نهاده شدن آن بر اساس معیارهای تبعیض آمیز نژادپرستانه، ابراز نگرانی جدی این سازمان در خصوص نحوه قرار گرفتن نام افراد در این پایگاه داده‌ها، شیوه به اشتراک گذاشتن اطلاعات آن با دیگر نهادها، همچون مدارس و انجمن‌های خیریه تهیه مسکن و تأثیر آن بر زندگی جوانان سیاه‌پوست^{۲۵}؛ با توجه به قرار گرفتن نام ۳۸۰۶ تن از مردم این کشور در این فهرست از اکتبر سال ۲۰۱۷ تاکنون، سیاه‌پوست بودن سه چهارم (۷۸ درصد) این افراد (با توجه به آمار اختصاصی پلیس متروپلیتن مبنی بر ارتکاب تنها ۲۷ درصد از سیاه‌پوستان جامعه به اعمال خشونت آمیز و تبهکارانه)، اختصاص یافتن ۹۹ درصد از این فهرست به مجرمان مرد و دارا بودن جوان‌ترین فرد این فهرست از ۱۲ سال سن: اظهارات کیت الن^{۲۶}؛ مدیر سازمان عفو بین‌الملل در بریتانیا، مبنی بر استفاده این برنامه از معیارهای تبعیض آمیز نژادپرستانه و بدنام کردن جوانان سیاه‌پوست به دلیل نوع موسیقی مورد علاقه و

^{۲۳}. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org.uk/press-releases/grenfell-residents-need-be-centre-inquiry>

^{۲۴} Trapped in the Matrix

^{۲۵}. این برنامه (پایگاه داده‌های شناسایی گروه‌های تبهکار) از سال ۲۰۱۲ و به مثابه واکنشی کاملاً سیاسی به شورش‌های لندن در سال ۲۰۱۱ راه‌اندازی شد که افراد قرار گرفته در آن بر مبنای نوع و میزان خشونت مرتکب شده به طور خودکار یکی از رنگ‌های سبز، کهربایی و یا قرمز را به خود اختصاص می‌دهند.

^{۲۶} Kate Allen

یا عملکرد آن‌ها در شبکه‌های اجتماعی و نظارت بر آن‌ها با برقراری ارتباط از طریق پروفایل‌های جعلی، همچنین درخواست وی از شهردار لندن برای متلاشی کردن این سیستم و یا اصلاح کردن آن بر اساس معیارهای بین‌المللی حقوق بشری.^{۲۷}

*فرانسه

۱- برگزاری تظاهرات چندین هزار نفری، موسوم به «خیزش مردمی»، (۲۱ هزار نفر به تخمین پلیس و ۸۰ هزار نفر طبق برآورد کنفدراسیون کارگری فرانسه) در روز شنبه ۵ خرداد ماه ۱۳۹۷، در شرق پاریس و برخی دیگر از شهرهای این کشور، تحت تدابیر شدید امنیتی (بسیج بیش از ۱۵۰۰ نیروی پلیس برای شهر پاریس) و به درخواست اتحادیه‌های کارگری، احزاب سیاسی چپ‌گرا و گروه‌های مدافع حقوق شهروندی، باهدف اعتراض به ایجاد تغییرات حقوقی به‌منظور کاهش تدابیر حمایت از کارگران و افزایش قدرت پلیس و نیروهای انتظامی، همچنین انجام اصلاحات مالیاتی در راستای منافع ثروتمندان و کاهش میزان خدمات عمومی، دشوار شدن شرایط برای دانشجویان جهت ورود به دانشگاه‌های دولتی مورد نظر خود، اتخاذ قوانین مهاجرتی سخت‌گیرانه‌تر و اعمال شیوه‌های پلیسی در مناطق محروم و فقیرنشین شهر، از سوی امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور این کشور: استفاده پلیس از گاز اشک‌آور، دستگیری ۳۹ نفر در پاریس و بازداشت ۲۶ تن از این افراد، همچنین دستگیری جوانان سیاه‌پوش و نقاب به چهره تظاهرکننده در حاشیه تظاهرات اصلی، به دلیل تخریب شیشه اتوبوس‌ها و فروشگاه‌ها؛^{۲۸}

^{۲۷}. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org.uk/press-releases/met-police-using-racially-discriminatory-gangs-matrix-database>

^{۲۸}. گزارش اسوشیتدپرس. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.latimes.com/world/la-fg-france-macron-protests-۲۰۱۸۰۵۲۶-story.html>

۲- اظهارات فیونولا نی اولین؛ گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه حمایت از حقوق بشر، و آزادی‌های اساسی هنگام مبارزه با تروریسم در روز پنج‌شنبه ۳ خرداد ماه ۱۳۹۷، مبنی بر ابراز نگرانی در خصوص قوانین امنیتی جدید سخت‌گیرانه فرانسه (مصوب ماه نوامبر سال ۲۰۱۷، در راستای روند اعمال وضعیت اضطراری در این کشور، پس از وقوع حملات تروریستی در پاریس در سال ۲۰۱۵) و نقش آن در نقض حقوق و آزادی‌های انسانی و حقوق شهروندی، از جمله حق آزادی دین و مذهب، حق حرکت و حق برخورداری از زندگی خصوصی، همچنین به حاشیه راندن و منزوی کردن بیشتر شهروندان مسلمان و انگ زدن به آن‌ها و تأکید وی بر لزوم ایجاد نهادی مستقل برای تحت نظارت قرار دادن سازمان‌های مجری روند مبارزه با تروریسم و حمایت از امنیت ملی.^۳

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^۱ Fionnuala Ni Aolain

^۳. گزارش سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://news.un.org/en/story/2018/05/1010721>